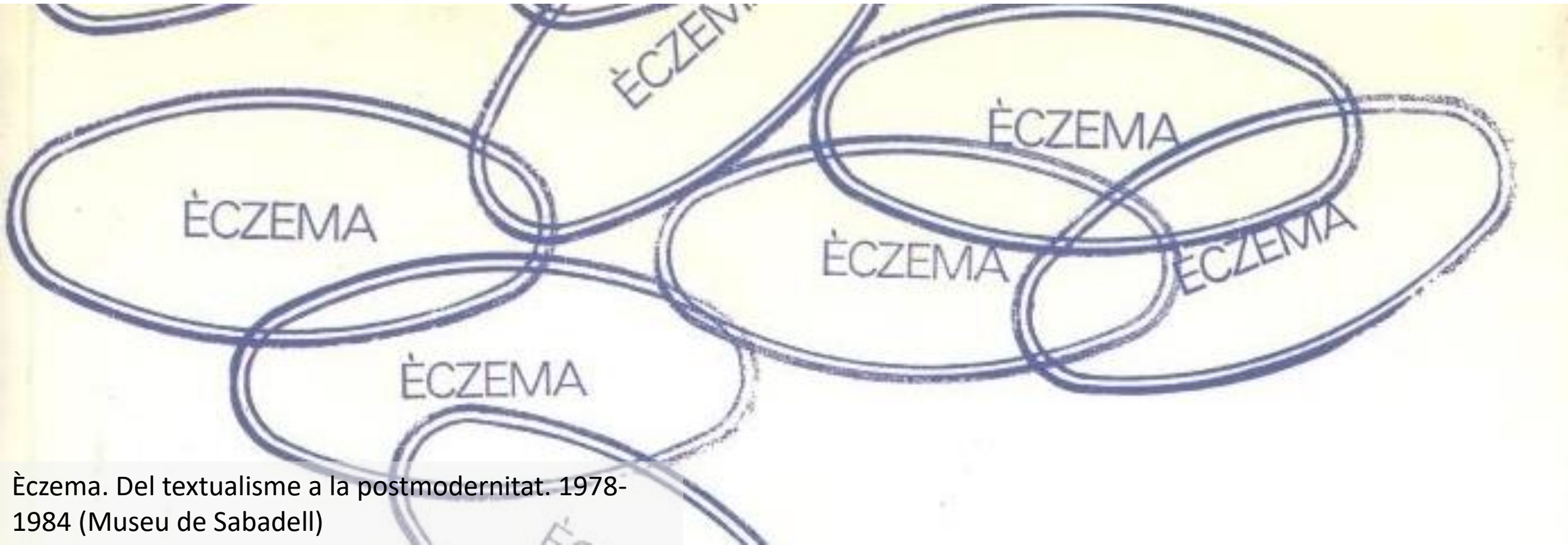

Panorama literari dels anys 70

Textualisme i experimentació

Èczema. Del textualisme a la postmodernitat. 1978-1984 (Museu de Sabadell)

Baltasar Porcel: un “personatge pont”

- Nascut l'any 1937 (una mica més “vell”)
- Va començar fent textos realistes (*Els argonautes*)
- Agafa la línia *mítica*: construcció mítica de l'espai mallorquí/el món familiar, més allunyat del referent real.
- El narrador, en les seves novel·les juga amb el *què* diu i *quan* ho diu: la importància del “jo” i de les veus narratives en contra de la “omnisciència” tradicional.

Autors: solucions diferents

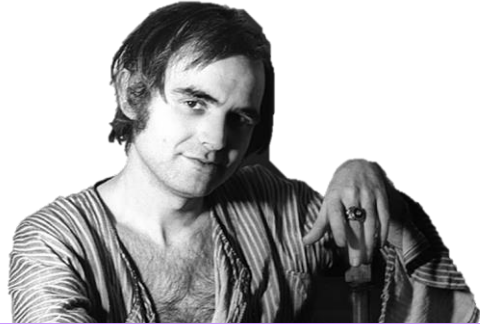

Foto: El País

Terenci Moix

- literatura antirealista
- “mass media”
- cultura pop
- Representant d’un “jo generacional”
- el “fals dietari”.

Foto: Anoiadiari

Montserrat Roig

- literatura molt més realista
- pes de la crònica
- intenta modernitzar el model novel·lístic de Narcís Oller.

Autors (II)

- Biel MESQUIDA: no fa renúncia realista
- Jaume CABRÉ: intenta incorporar jocs temporals
- Lluís FERNÁNDEZ, Isa TRÒLEC, Oriol PI DE CABANYES

Referents a nivell internacional:

- Italo CALVINO
- Roland BARTHES

Literatura “no combativa” amb el “jo” al centre.
Antecedents: Gabriel Ferrater
Resultat en: literatura experimental/textualista, línia “mítica”, literatura del “nord enllà”, etc.

Què és el textualisme?

POEMA

Malaltia de pàrkinson. Cardiopatia izquèmica amb infart anterosepial i de cara diafràgmica. Úlceres digestives agudes recidivants amb hemorràgies massives reiterades. Peritonitis bacterial. Fracàs renal agut. Tromboflebitis ileusfemoral esquerra. Bronconeumonia bilateral aspirativa. Xoc endotòxic. Atur cardíac.

20 Novembre 1975

(ALBERTÍ 1977i: 47)

El textualisme: autoreferencialitat

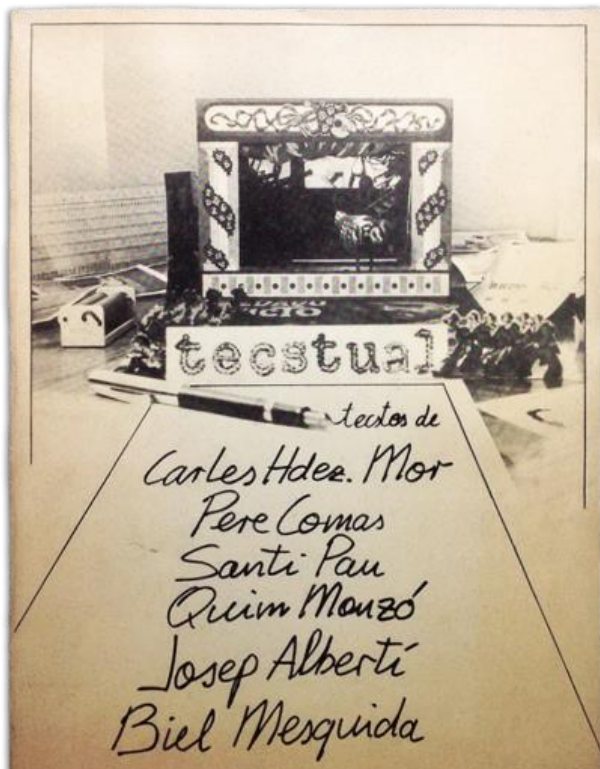
LHOOQ, Marcel Duchamp
(Font: Wikipedia)

- **Art pictòric:** dadaisme
- **En literatura:**
  - textos de paraules inconnexes
  - les paraules tenen llibertat de significat
- → La literatura com a **símbol lingüístic**

- fugir de la interpretació,
- textos salvatges, lliures d'interpretació
- ideal textualista sempre acaba
- Crítica des dels partidaris del socialisme més clàssic

El textualisme: expressió

Portada de *Tectual* (1976). (Foto: Uvic)

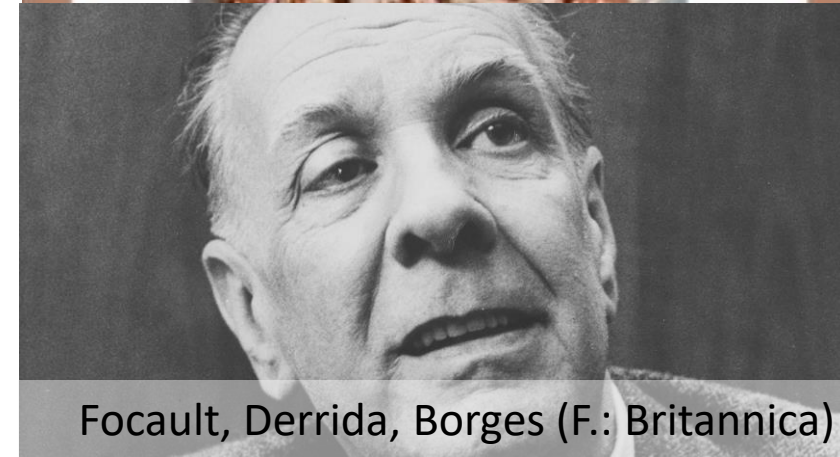
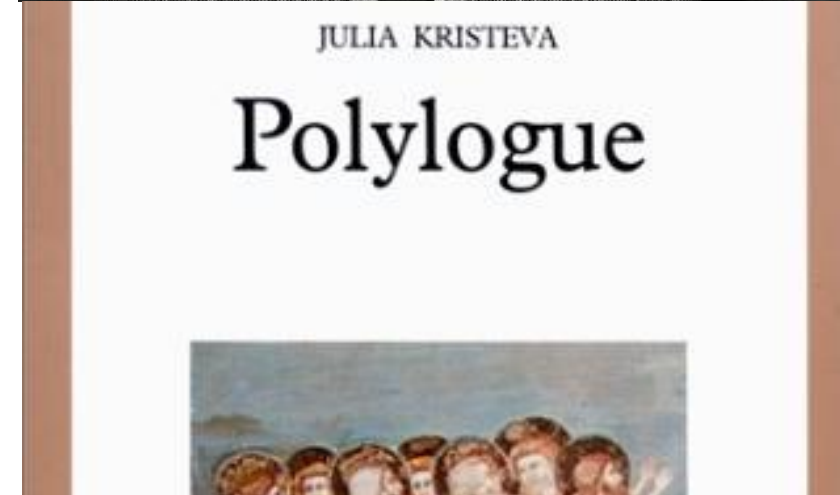

Quim Monzó "Mascle i femella" (Vídeo: TV3)

Textualisme: base teòrica

- Michel FOCAULT: *som* discursos, relats. No realitats.
  - Identitat=signe lingüístic (la llengua marca una manera particular de veure el món)
  - No hi pot haver un *metarelat*
  - Ideologia=*discurs*.
- A nivell europeu proposen aquests temes Lacan, Kristeva, Philippe Sollers, Derrida
  - **postestructuralistes.**
  - **deconstruccionsisme**
- → General *relativisme* → i.e. **BORGES** → els clàssics, el que és canònic, també és relatiu

Focault, Derrida, Borges (F.: Britannica)